

L'Ajuntament de València desallotja la seu de la Fundació Josep Renau

Renau, al carrer

Després d'anys en l'aire, amb poques subvencions i poc interès públic, la Fundació Josep Renau ha hagut d'anar-se'n de la seua precària seu. Mentre als Estats Units aquesta setmana s'inaugura una mostra dels seus fotomuntatges l'Ajuntament deixa la seua fundació sense locals.

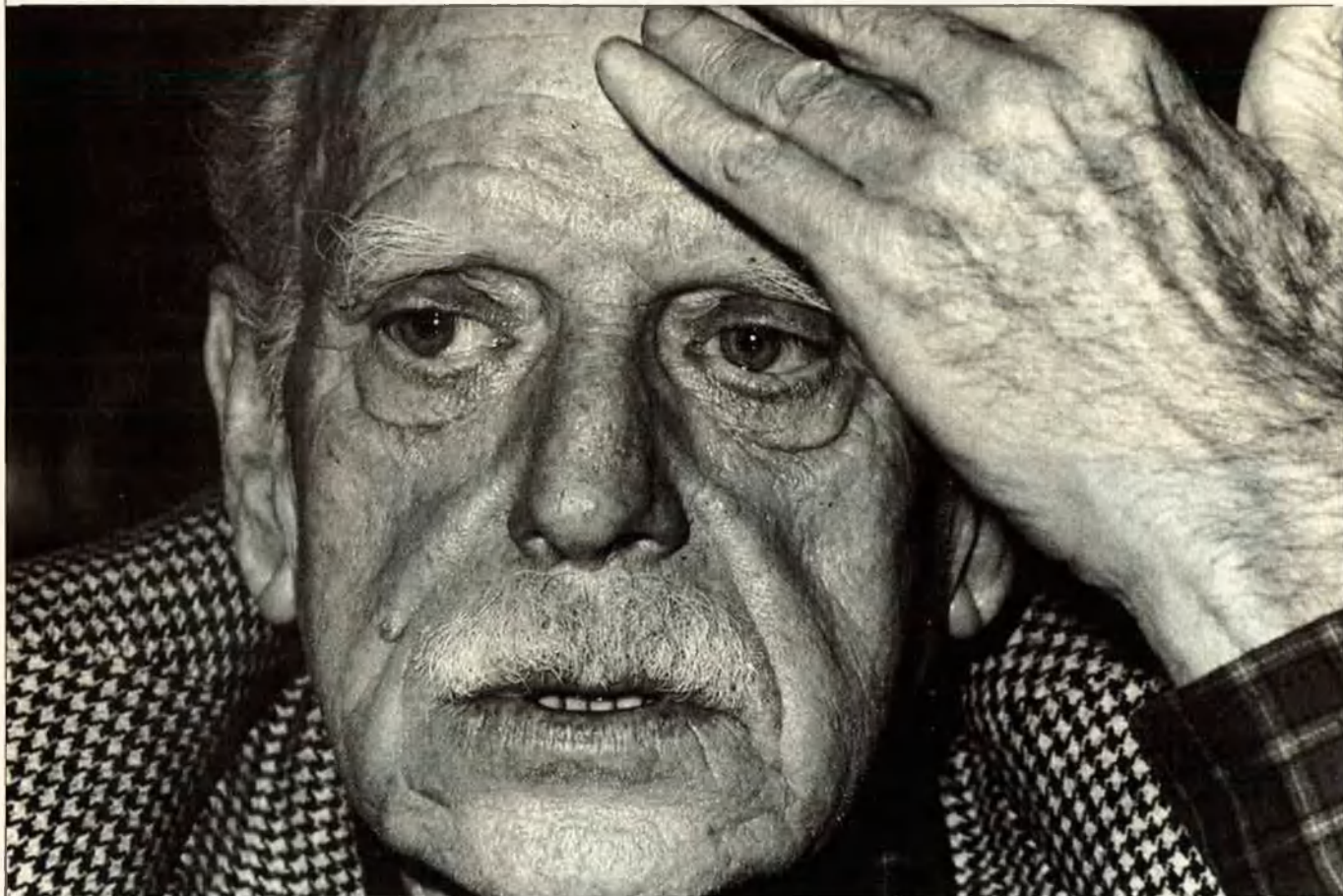

Josep Renau.

ARXIU

Era encara la dècada dels setanta quan Josep Renau acariciava la idea de tornar a viure al País Valencià. La seua llarguíssima estada a l'exterior semblava haver finalitzat. Les seues conviccions polítiques, enfrontades a la dictadura franquista, el van fer allunyar-se de la península i del món capitalista en general. Però la situació havia canviat i la tornada resultava un somni ambiciós però factible.

Tot i que Renau havia treballat durant aquests anys, el fet d'haver-ho fet als països de l'Est el convertia en un desconegut per a la majoria de la societat valenciana. Era una tasca de principal importància reivindicar i legitimar-ne l'obra. Però per a la tornada calia alguna cosa més que bons desitjos. Per a tal fi es va constituir la Fundació Josep Renau en una de les visites del fotomuntador a València. Eren cinc amics i ell mateix: l'escultor Andreu Alfaro, el catedràtic Ferran Vicente-Arche, el pintor Doro Balaguer, l'editor Eliseu Climent i l'arquitecte Ricard Roso. El 1978 es regis-

Mentre als Estats Units Renau és el centre de l'atenció, per l'Ajuntament de València aquest artista no mereix ni la més mínima atenció.

ARXIU

trava al Ministeri de Cultura l'entitat Fundació Cultural Privada "Josep Renau" amb els següents objectius: "la promoció i defensa del patrimoni artístic, cultural i natural del País Valencià, en els seus diversos ordres i manifestacions, i en especial el d'exhibir per tot el país, l'obra de Josep Renau, l'edició o reproducció de les seues obres, etc.". Així s'havia de possibilitar la tornada de l'artista al país.

L'Ajuntament de Manises li havia ofert un casalot que serviria com a casa taller. Com sempre les obres es van endarrerir i el projecte es va trencar el 1982, amb la mort de l'artista. No és casualitat que morira a Berlín, com l'etern exiliat.

Els fons de la fundació, 150 peces de l'obra i els documents de l'artista estaven en un baix del carrer d'Hug de Montcada, emmagatzemats en condicions precàries d'espai i a l'espera de la construcció de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM). El local, cedit per l'Ajuntament de València —en aquell moment Miguel Ramón Izquierdo n'era l'alcalde—, es trobava en situació d'arrendament. A més a més hi havia una gran part dels fons de Renau, que pertanyien a la Fundació, a

l'antiga República Democràtica Alemanya i van anar arribant gràcies a les gestions de la Fundació. Fins a 500 obres i documents valorats en vora els 750 milions de pessetes.

Per part del PSOE sembla que hi havia sempre una certa desídia que se sumava a l'escàs rendiment polític que en podien traure. La situació estava en un punt mort permanent amb uns socialistes des preocupats i uns baixos abandonats. Si més no el local continuava dempeus i l'obra, tot i que en males condicions, dins. L'ajuntament socialista va prometre un nou local, el número 1 del carrer del Miquelet. Quan finalment el va cedir, la Fundació es va trobar amb la sorpresa que no el podia mantenir a causa de les escasses fonts de finançament.

La gestió socialista va continuar pagant el local fins al novembre de 1986. Sota el mandat de Clementina Ródenas el consistori, senzillament, va deixar de pagar la factura sense aduir-hi cap raó, quasi es podria dir que inconscientment. Cinc anys després l'arrendatari, Urbanizadora Vallejo, va presentar un escrit a la fundació demanant-li els pagaments endarrerits: vora uns cinc milions de pesse-

tes. Diners que la Fundació Renau no havia d'assumir ja que l'arrendatari real era l'Ajuntament.

Ródenas va mirar de salvar l'assumpte i d'actualitzar els comptes, però en plenes gestions va perdre les eleccions i el Partit Popular i Unió Valenciana es van fer amb el control del consistori. Quedava així un buit que l'ajuntament conservador no s'ha preocupat d'omplir.

L'Ajuntament de València no s'ha plantejat cap tipus de problema amb el deute i el local. Un decret de l'alcaldia amb data del 4 de juny va avisar la Fundació del seu desallotjament. La desestimació de les al·legacions posteriors va provocar que el 7 de setembre passat Urbanizadora Vallejo tornara a recuperar el local.

A hores d'ara la major part del material de Renau es troba a l'IVAM. Però encara hi ha un percentatge del llegat que ha d'ocupar un local privat. Aquesta setmana, als Estats Units, Renau és el centre de l'atenció. A l'Ajuntament de València aquest artista, que va regalar tota la seua obra "al poble valencià", no li mereix ni la més mínima atenció.

Xavier Mínguez